

Az emberek örömének és reményének, szomorúságának és félelmének ma is keresztény küldetésnek kell lennie embertársaink szolgálatában. Ott, ahol az emberek elfáradtak és kimerültek a mindennapi életben, s az a fenyegetés, hogy összeroppannak a terhek alatt, Jézus erőt és reményt akar adni az új élethez. Jézus ismét azt mondja tanítványainak: *“Ne féljeteK...”* Ezek a szavak ma mindannyiunkra érvényesek. Ő adja nekünk ezt az órát. Meg akar erősíteni bennünket és bátorságot akar adni. Köszöntsük életünk középpontjában és hívjuk.

ÉVKÖZI XII. VASÁRNAP

SZENTLECKE Szent Pál apostolnak a rómaiakhoz írt leveléből

A kegyelem hatása nem olyan, mint a bűnbeesése.

Testvéreim!

A bűn egy ember által lépett a világba, és a bűn következményeként a halál. Így a halál minden ember osztályrésze lett, mert mindnyájan bűnbe estek.

Volt a világon bűn a mózesi törvény előtt is, de a bűn, ha nincs törvény, nem számít bűnnek. Ám a halál mégis uralkodott Ádámtól Ez az Isten ígéje.

Mózesig azokon is, akik nem vétkeztek mint Ádám, aki az Eljövendőnek előképe.

A kegyelem hatása azonban nem olyan, mint a bűnbeesése. Mert ha egynek bűnbeesése miatt sokan meghaltak, Isten kegyelme és az egy embernek, Jézus Krisztusnak irgalmából nyert ajándék még inkább kiárad sokakra.

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Ne féljeteK azoktól, akik a testet ölik meg!

Abban az időben Jézus ezt mondta apostolainak: Ne féljeteK az emberektől! Nincs rejtett dolog, amelyre fény ne derülne, sem titok,

amely ki ne tudódnék. Amit én sötétben mondok nektek, azt ti mondjátok el világosan: és amit

fülbe sűgva hallotok, hirdessétek a háztetőkön!

És ne féljetez azoktól, akik a testet megölik, de a lelket nem tudják megölni. Inkább attól féljetez, aki a lelket is, a testet is a pokolba taszíthatja.

Egy fillérért ugye két verebet adnak? És mégsem hull a földre egy se közülük Atyátok tudta Ezek az evangélium igéi.

nélkül? Nektek pedig minden szál hajátokat számon tartják! Ne féljetez hát: sokkal többet értek ti a verebeknél! Ha valaki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom őt Atyám előtt, aki a mennyekben van. De ha valaki megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom őt Atyám előtt, aki a mennyekben van.

Az új Ádám

Valószínűleg mindannyiunkban ott szunnyad: a vágyakozás, hogy minden rendben legyen. Ahogyan a mondás szűl, hogy békében legyűnk magunkkal.

És valószínűleg nem csak magunkkal, hanem azokkal az emberekkel is, akik velűnk élnek. És a környezettel, amely körülvesz bennűnket. És végűl Istennel s, akinek

jelenléte beágyazódik az egész életűnkbe. És ezzel a gondolattal fájdalmasan visszatér az a tény, hogy tapasztalatainkban gyakran feszűltségek vannak. Mennyiszer vagyunk különféle okokból ellentmondásban saját magunkkal. És csak azokkal az emberekkel vagyunk kapcsolatban, akik valóban fontosak a száműnkra. S valószínűleg azt a feszűltséget is meg fogjuk tapasztalni, amikor egy fenntarthatóbb

életmóddal szeretnénk komolyabban venni az életünket. Végül gyakran megtapasztaljuk, hogy a kényelmesebb utat választjuk - függetlenül attól, hogy belátásunk szerint jó vagy sem.

Az élet alapvető feszültsége

Honnan származik ez a feszültség, ez a különbség a vágy és a végső megvalósítás között? Pál apostollal elmondhatjuk, hogy a bűn az oka. Alapvető feszültséget teremt az életünkben, a létünkben, amelyet nyilvánvalóan nem lehet megoldani.

Még ha a körülmények következményeinek megfelelően is próbálunk meg élni, mindig részt veszünk olyan struktúrákban, amelyekben önmagunk kérdőjeleződig meg, s Pállal mondhatjuk, hogy “bűnösök” vagyunk. A

nyugati féltekén sok szempontból élünk a környezetünk, és mindenekelőtt a szegényebb országokban élők rovására. A gazdaságilag formált társadalomban a profit maximalizálása azt jelenti, hogy a gazdagok meggazdagodnak, a szegények pedig még szegényebbek lesznek. Nem szabad egyszerűen elkerülni ezeket a kontextusokat, csakúgy, mint azt a tényt, hogy életmódunk egyre inkább kimeríti Földünk erőforrásait, anélkül, hogy a jövő generációit figyelembe vennénk.

Napjainkban megtapasztaljuk, hogy milyen nehéz áttörni ezt a tragikus összefonódást, s magunkat osztályozni. A létrehozott rendszer

annyira összetett, hogy szó szerint áttekinthetetlen. Az egyszerű megoldások túl gyorsan jönnek, de világos, hogy nem alkalmasak a fenntartható változások végrehajtására. Valóban, megváltozni, átalakulni erőfeszítést jelent. De kinek van erre energiája, főleg, ha a cél nem azonnal nyilvánvaló?

Emberi összefonódás

Tehát az ember a kezdetektől fogva részt vesz a bűnben és a halálban. S önmagunktól nem szabadulhatunk meg ettől a megkötéstől. Az állítólag modern, autonóm ember számára valószínűleg ez a legfájdalmasabb élmény: hogy nem tudja megnyitni az utat a teljes szabadsághoz. Megtagadhatja a részvételt, úgy tehet, mintha nem is létezne, de legyőzni nem tudja.

Pál apostol megmagyarázza és kifejti ezt a gondolatot. Minden emberi lét végén jelen van a halál, s ez a halál úgy éri el az életet mint egy polip a csápjaival. *“a halál minden ember osztályrésze lett, mert mindnyájan bűnbe estek.”* Mivel nem szabadulhatunk meg életünk

összefonódásától, *“a bűn következményeként a halál”*, ahogyan Pál mondja.

Az ember krónikus bizalmatlansága az Istenben, az a kétség, hogy Isten valójában jelen van-e az életünkben. Ez arra készítet bennünket, hogy egyedül akarjuk a világot megváltani, másokat pedig gyakran megsértünk. Azok, akiknek az a benyomásuk, hogy nem látják, nem szereti őket, nem érzékelik Őt, gyakran minden tőlük telhetőt megtesznek, hogy más módon elégedettséget vagy hírnevet szerezzenek. S gyakran erőteljesen megengedik, hogy átlépjék a határt vagy pengeélen táncoljanak - amint nagyban úgy kicsiben is.

Isteni alternatíva kialakítása

Ezzel szemben Jézus Krisztusban egy másik, az ember isteni tervezése tapasztalható meg: *“A kegyelem hatása azonban nem olyan, mint a bűnbeesése.”* Ahogyan Pál

apostol mondja. Aki egészen megbízik benne, az tudja, hogy Isten látja őt, annak az életét Isten kegyelme alakítja. Ő az új ember, az új Ádám. És benne Isten gyógyulást kínál az embereknek, *“Isten kegyelme és az egy embernek, Jézus Krisztusnak irgalmából nyert ajándék még inkább kiárad sokakra.”*

Inspirálni akar bennünket, saját érdekeinket, önelégültségünket miatt, amelyek gyakran mások rovására van, hogy legyőzzük és valóban szabadok legyünk.

Ő ad nekünk tekintélyt, hogy megszabadulhassunk a folyamatos, akár tisztességtelen hírnévtől is.

Ő a kiút a halálba való begabalyodástól, az ajtó az életbe. Pál szó szerint felráz bennünket, hogy megértsük a perspektíva ezen egzisztenciális változását, és teljes mértékben megbízhassunk Istenben. Ebből a bizalomból erőt is nyerhetünk, hogy egy dologért teljesen szolgáljuk: az életért. A megértés és a megbékélés érdekében. A békéért. A teremtet világért.

